

"FARUS"

REVISTA D'EL FAR D'EMPORDA

Núm:28

Novembre 2005

Preu:3€

Amb el suport de

Caixa de Girona

www.caixagirona.es

"FARUS"

REDACTORS

ALBA BAYÉS
CRISTINA BAYÉS
QUIM BAYÉS
SARA BAYÉS
ALBERT CASANOVAS
JOSEP M. COMPANY
JORDI COMPANY
MARIA COMPANY
SÍLVIA COMPANY
ESTHER JOFRE
JOSEP JOFRE
JUDITH JOFRE
ARNAU SIRVENT
ORIOL VINYOLES

LA MÉS

L'AJUNTAMENT
L'ESCOLA
EL FAR ACTIU
L'AMPA

PORTADA

FOTOGRAFIA CEDIDA PER
MARTA FERRÉS PAGÈS

CONTRAPORTADA

FOTOGRAFIA CEDIDA PER
FAMÍLIA COMPANY-COLL,
MAS DE LA BRUTA.

IMPRIMEIX

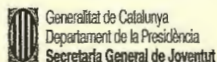
COPISTERIA ESTEVE

EDITA

ASSOCIACIÓ JUVENIL
ATALAIA

AMB EL SUPORT DE:

Amb la col·laboració de

Diputació
de Girona

BENVOLGUTS;

AMB LES PRIMERES FREDS NOSALTRES JA ENS HEM POSAT A FER FEINA I AQUÍ TENIU, UN COP MÉS, LA REVISTA FARUS, QUE HEM PREPARAT PERQUÈ TOTS VOSALTRES PASSEU UNA ESTONA ENTRETINGUDA LLEGINT-LA.

ENS OMPLE D'ORGULL ARRIBAR A CASA VOSTRA, EL CAP DE SETMANA DE LA FESTA, I VEURE COM ENS ESPEREU, PER COMPRAR-NE UNA, PER AFEGIR-LA A LA RESTA QUE ALGUNS COL·LECCIONEN, FINS I TOT, DES DELS INICIS DEL PRIMER GRUP DE JOVES.

PERÒ SABEU UNA COSA? ENS SAP GREU LA MANCA DE PARTICIPACIÓ A L'HORA D'ESCRIBRE ARTICLES. SOM POCOS ELS QUE HABITUALMENT BUSQUEM UNA PETITA ESTONA DEL NOSTRE TEMPS PER A EXPLICAR-VOS ALGUN VIATGE, ALGUNA EXPERIÈNCIA, ELS NOSTRES PENSAMENTS, HISTÒRIES QUOTIDIANES... ENS ENCANTARIA QUE TOTS VOSALTRES ENS AJUDÉSSIU A FER UNA REVISTA MÉS PARTICIPATIVA.

QUALSEVOL COSA QUE CREIEU QUE US AGRADARIA EXPLICAR-NOS ENS HO PODEU FER ARRIBAR DIRECTAMENT ALS MEMBRES DE L'ASSOCIACIÓ O PER ENVIAR-HO PER E-MAIL (sbayes@telefonica.net, jordicombass@hotmail.com, silvarnall@terra.es, esther_b14@hotmail.com i albabayes@hotmail.com).

ESTEM OBERTS A TOT. US ESPEREM.

L'ATALAIA.

ÍNDEX

Agenda	1-2
El Manol	3
Una història que ens convida a pensar	5
Carta d'un fill a un pare	6
La castanya versus Halloween	7-8
Petits/Grans Descobriments	10
150è Aniversari de la Justícia de Pau	11-12
Un racó petit però molt bonic del nostre país	13-14
Impressions d'una empordanesa a la Xina	16-18
Moviments Demogràfics	18
Carta El Far Actiu/Programa de la Festa	19-22
Pareu el món que jo baixo	24
L'Escola:	
Classe P3-P4	25-26
Classe P5-1r	27-28
Classe 2n-3r	29-32
Classe dels grans	33-34
L'Ajuntament Informa	36
Invents que ens han canviat la vida	37-38
Festa d'Estiu 2005	39-40
Vells Records	41
Rural'06 Congrés del món rural de Catalunya	43-44
Opinió d'un pagès de l'Alt Empordà	45
Misèria i Companyia	46
Josep Frigola, un missioner que fa 40 anys que està a l'Àfrica	47-48
Cuines	49-50
Parides.Com	52-54

Agenda

Després de la fantàstica festa d'estiu que ens van organitzar El Far Actiu, com la novetat de la festa de la cervesa i l'escuma i el ja esperat per tothom dinar per la Gent Gran del poble, durant els mesos d'estiu es van organitzar moltes coses i ben diverses.

Durant els mesos de juliol, agost i setembre l'Ajuntament ha organitzat el **Casal d'Estiu** per a tots els nens i nenes que hi estiguessin interessats. No han faltat activitats per a tots, excursions i festes de final d'estiu.

El 30 de Juliol de 2005, a les 22 Hores i al pati de les escoles, es va poder gaudir d'una **cantada d'havaneres** amenitzada per "Els cantaires del Montgrí", que va organitzar El Far Actiu i l'Ajuntament.

El 14 d'Agost, a les 22 Hores i al local social, l'Associació Juvenil Atalaia, El Far Actiu i l'Ajuntament, varen organitzar **Cinema a la Fresca**, amb la projecció de la pel·lícula "Mar Adentro". La previsió era fer-ho al pati de les escoles però l'amenaça de pluja va obligar a fer-ho a dins.

Durant tot el mes d'agost, un cop per setmana, el Far Actiu va organitzar classes de **Ball Country i Line Dance**, al centre social, amb l'assistència d'un nombrós grup de gent.

El cap de setmana de 23, 24 i 25 de setembre, **Slot Empordà** de Figueres va muntar al centre cívic del nostre poble un circuit de 6 carrils amb més de 50 metres per a celebrar el 2n aniversari de la botiga que tenen oberta a Rda Barcelona, 20 de Figueres. Divendres al vespre varen lliurar el premis del 2n campionat i varen fer la presentació del 3r campionat. Durant tot el dissabte es varen fer curses lliures per a tots els que s'hi varen acostar amb el seu cotxe i al vespre es va fer la 3a cursa JAPAN GT. Diumenge al matí es varen fer entrenaments lliures, un parc tancat de vehicles i al migdia va començat les 6 hores de resistència.

Durant la tardor "AMICS DEL BALL , JOSEP I CARMÉ" fan Country i Line Dance al Centre Social, els dimecres a 2/4 de 10 del vespre. Tots aquells que us interessa us hi podeu afegir. Serà una manera de fer exercici però divertint-se.

Sara Bayés

El Manol

Escrit per Arnau Sirvent Ferrés

Aquest curs a l'escola treballarem la nostra comarca, l'Alt Empordà, i estudiem els seus rius.

El riu Manol passa per El Far d'Empordà. És un afluent de La Muga. Neix al peus de la Mare de Deu del Món. Té tres subafluents que són el Rissec, Cistella i Àlguema. Aquests subafluents més que rius són torrents. El cabal és variable, en èpoques de secada llarga quasi no porta aigua o es queda sec, i quan hi ha pluges fortes pot inundar la plana.

La setmana del 18 d'octubre passat varen haver-hi uns dies de molta pluja, i el dimarts el cabal del riu Manol va créixer tant que va passar per sobre el pont de la carretera que va del nostre poble a Figueres.

Quan el cabal puja a mi m'agrada molt, és com si fos festa. Anem a veure com passa l'aigua per sobre el pont. Ens hi trobem a molta gent del poble. Vaig trobar l'Oriol, la Xenia amb els seus pares, en Pere i la Rosa, en Xavi i la Lourdes, el meu cosí Eudald amb els seus

pares, la meva avia i molta més gent del poble. Aquest any podíem mirar-ho molt bé des de un pilar del pont nou.

També vàrem anar a veure com havia crescut el riu en el passadís del camí de Vilatenim.

Quan el riu creix tant s'ha de tenir molta cura, per què el corrent és molt fort i perillós. També és una llàstima que hi hagi tanta secada, i tardi tant de temps a corre aigua pel riu Manol.

SERVEIS AGRÍCOLES MASÓ S.C.

MIQUEL MASÓ RIGALL

C/ Plà de Sant Pau (CAN RIGALL)
17484 VILATENIM - FIGUERES (GIRONA)

Tel. 972 50 77 64
Mòb. 659 30 41 87

Daniel Martínez Quer

C/ Indústria, 3
17485 Vila-Sacra (Girona)
Tel. 972 50 75 37 · Fax 972 67 01 28

UNA HISTÒRIA QUE ENS CONVIDA A PENSAR...

Hi havia un home que agafava cada dia el bus per anar a la feina. Una parada després una àvia pujava a l'autobús i seia al costat de la finestra. L'àvia obria una bossa i, durant tot el trajecte, anava llançant alguna cosa per la finestra. Sempre feia el mateix i un dia, encuriósit, l'home li va preguntar què era el que llançava per la finestra.

- Són llavors ! –li va dir l'àvia.
- Llavors ? Grana de què ?
- De flors. És que miro enfora i tot és tan buit...M'agradaria poder viatjar veient flors durant tot el camí. Que bonic que seria, oi?
- Però les llavors cauen damunt l'asfalt, les aixafen els cotxes, se les mengen els ocells... Vol dir àvia que les seves llavors germinaran al costat del camí?
- Ben cert! Encara que n'hi hagin que es perdin, alguna acabarà als marges i, amb el temps, brotarà.
- Però...Trigaran a créixer, necessiten aigua...
- Jo faig el que puc . Ja vindran els dies de pluja! - va afirmar l'àvia tot reprenent la seva feina.

L'home va baixar de l'autobús per anar a treballar, i va pensar que la iaia havia perdut una mica el seny.

Uns mesos després... anant a la feina, l'home en mirar per la finestra, va veure tot el camí ple de flors... Tot el que veia era un acolorit i florit paisatge!

Es recordà de l'àvia, però feia dies que no l'havia vist. Preguntà al xofer:

- La Iaia de les llavors?
- Fa un mes que va morir.

L'home retornà al seu seient i continuà admirant el paisatge.

“” Les flors han brotat, és digué, però de que li ha servit el seu treball ? No ha pogut veure la seva obra “”

Tot d'una va sentir la rialla d'una criatura. Una nena assenyalava entusiasmada les flors...

- Mira, pare! Mira quantes flors!

No cal explicar gaire el sentit d'aquesta història, oi?

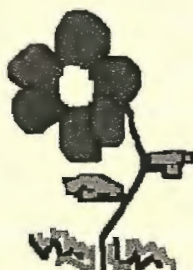
L'àvia de la nostra narració havia fet la seva feina i va deixar la seva herència a tots els qui la poguessin rebre, a tots els qui van poder contemplar-la i gaudir-ne.

Diuen que aquell home, des d'aquell dia, fa el viatge de casa a la feina amb una bossa de llavors que...

Dedicat als mestres, educadors, professionals de l'ensenyament i ,sobretot, als pares que avui més que mai, no podeu veure com creixen les llavors plantades, les esperances sembrades en el cor, sobretot dels adolescents que omplen les vostres vides.

PERQUÈ...EDUCAR ÉS MOSTRAR CAMINS!

Autor: Ria Ellvanger
riaellw@globo.com

A internet
presentació

Sembreu llavors i disfruteu educant!

Esther Jofre

que és per la via que m'ha arribat aquest escrit , la és amb unes imatges súper tendres i precioses.

CARTA D'UN FILL A UN PARE

1. No em comparis amb ningú, especialment amb el meu germà o germana. Si em poses en millor lloc que als altres, algú patirà, i si no hi arribo, seré jo qui patiré.
2. No em donis sense mesura tot el que et demano, ni et sentis culpable quan em dius no. A vegades demano per saber fins quant és raonable demanar i prendre, i els teu "no" m'ajuden a valorar els teus "sí".
3. No em cridis. Et respecto menys quan ho fas, a més si ho fas m'ensenyes també a cridar i no vull perdre el respecte per cap dels dos.
4. No estiguis sempre donant ordres. Si en comptes d'ordres em demanassis les coses, jo les faria més de pressa i amb més ganes.
5. Compleix les promeses que facis, bones o dolentes. Si em promets un premi, dóna-me'l i si és un càstig, sigues capaç de mantenir-lo.
6. No diguis mentides davant meu, ni em demanis que les digui per tu, ni tan sols per estalviar-te un problema. Em fa sentir malament i perdre la fe en el que dius.
7. No canviïs d'opinió tan sovint sobre el que haig de fer; decideix-te i mira de mantenir la teva decisió, perquè si no, viuré sempre pendent del teu pròxim canvi d'idea.
8. Deixa'm valdre per mi mateix. Si ho fas tot per mi, mai podré aprendre. Per si ho has oblidat, només s'aprèn dels errors.
9. Quan estiguis equivocacat en alguna cosa, admete-ho. Creixerà l'opinió que jo tinc de tu i al mateix temps m'ensenyaràs a admetre també les meves equivocacions.
10. No m'exigeixis que et digui "perquè ho he fet" quan faig quelcom que no està bé. A vegades, ni jo mateix ho sé.
11. Ensenya'm a estimar i a donar-me l'oportunitat de conèixer als altres. No importa que la vida ja m'ho ensenyi, res val si no veig que tu ets capaç d'estimar i de viure en contacte amb els altres.
12. No em diguis que faci alguna cosa si tu no ho fas. Jo aprenc sempre el que tu fas, però em costa fer el que dius si no té coherència amb el teu propi actuar.

INFORMACIÓ SOBRE LES PROPERES ACTIVITATS DE L'AMPA:

- ✓ Rifa de dues magnífiques paneres amb el sorteig de la O.N.C.E dels dies 13 i 15 de desembre. Els talonaris ja s'han repartit als alumnes i podeu comprar les butlletes al preu d'1'50 .
- ✓ Quina nadalenca a benefici de l'escola el dia 18 de desembre a partir de les sis de la tarda al Centre Social amb sorpreses pels més menuts.

Recordem que tots els guanys de les activitats que organitza l'AMPA van destinats íntegrament per l'escola i els seus alumnes: la compra de material escolar, subvencions per les sortides, altres ajudes per sufragar diferents despeses...

L'A.M.P.A

LA CASTANYADA VS HALLOWEEN

Si busquem al Costumari Català quines són les tradicions catalanes per celebrar el començament de l'hivern i la festa de Tot Sants només hi trobarem la Castanyada. Però és per tots conegut que cada vegada hi ha més escoles i més pobles que celebren aquests dies el Halloween enlloc d'aquesta nostra festa. Com a catalana no és que estigui en contra de celebrar aquesta avinentesa de diferent manera a la nostra. Considero que tot el que ve de fora ens pot enriquir però no em plau veure com se suprimeixen tradicions pròpies per d'altres de foranies.

Hi ha molts nens i nenes que ens podrien explicar d'on bé i com se celebra el Halloween però que, per contra, no sabrien dir-nos gran cosa sobre els orígens i les coses típiques de la Castanyada. Per omplir aquest buit i com a resposta a la celebració del Halloween he volgut recollir en aquest article quatre pinzellades sobre la Castanyada.

Durant l'edat Mitjana i per recordar a tots els veïns la necessitat de resar pels difunts, la nit de Tot Sants es tocaven les campanes de totes les esglésies i convents. Això suposava un esforç molt gran pel campaner que necessitava recuperar energia ràpidament. Ho feien menjant castanyes i bevent petits traguets de vi blanc, per fer-les més passar millor. Com que el nombre de campanars era molt elevat en aquells temps, al campaner se li anaven afegint les persones i familiars més propers. Així es va anar convertint en una petita festa familiar.

Més endavant es va anar instaurant la festa. A la tarda tots els homes es dedicaven a recollir castanyes, moniatos i llenya mentre les dones feien pastissets semblants als actuals panellets. Quan arribava la nit es reunien tots al voltant del foc per menjar-se les castanyes i els moniatos torrats a la llenya i els pastissets que havien portat les dones i així celebraven el final de la recollida i resaven pels difunts.

Hi havia la creença, sobretot per part dels nens, que havien de deixar castanyes amagades en algun lloc de casa, perquè a la nit les ànimes dels que faltaven venien a recollir-les i les canviaven per panellets o codony, depenent de la zona.

És a finals del segle XVIII que es va estendre el costum de vendre castanyes. Des de llavors que les castanyeres les faciliten als consumidors torrades amb foc. Al mateix temps els forners van aprofitar l'ocasió i es van dedicar a cuinar, per acompanyar les castanyes, uns pastissets fets a base d'ametlla molta i ensucrada, els panellets.

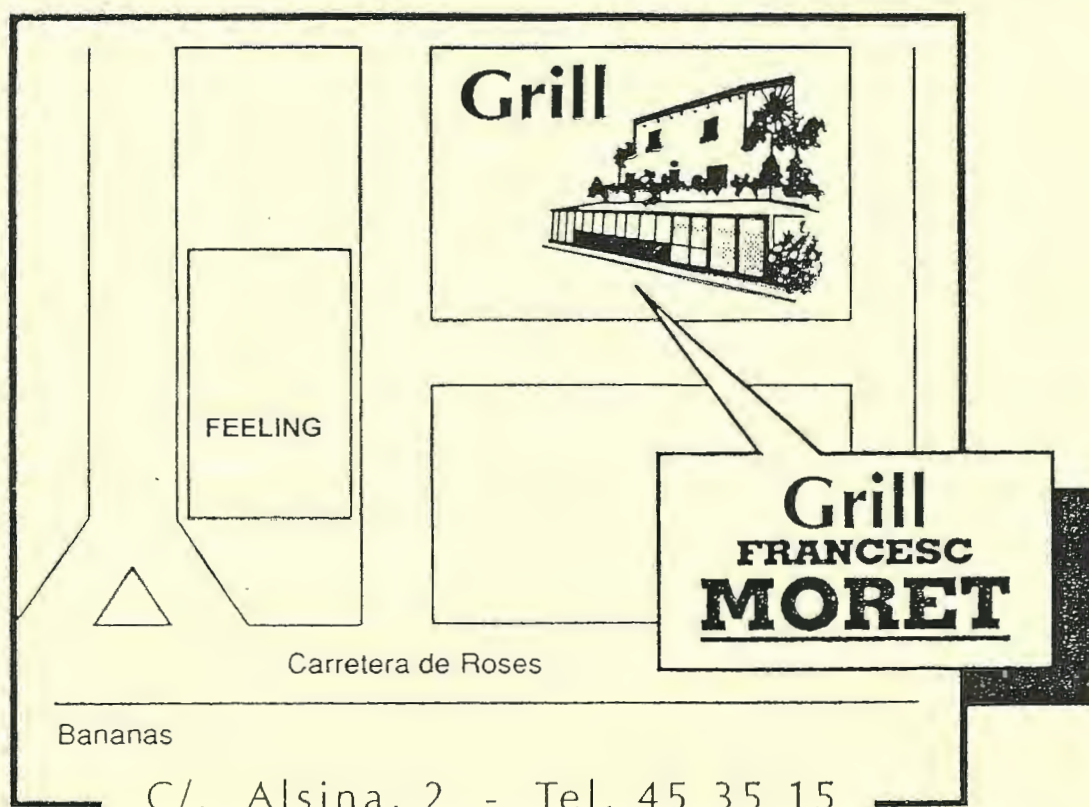
Cristina Bayés Quer, Sant Martí 2005

OBRES PIRINAIQUES, S.L.

Ctra. Figueres - El Far d'Empordà, Km 1
17469 El Far d'Empordà
Tel. 972-502716 FAX. 972-674197

**ESPECIALITAT EN CARNS A LA BRASA
OBERT FINS LA MATINADA**

EMPURIABRAVA

Petits/grans descobriments

Cada vegada costa més trobar un invent, un objecte o una obra que ens sorprengui. Estem tan avesats a l'enorme cascada d'innovacions que van apareixent en tots els camps, que ja res no és novetat per a nosaltres. Sembla que només ens crida l'atenció el mercat d'aparells electrònics/telefònics/informàtics o bé les obres més colossals i espectaculars, com ara mateix el Palau de les Arts de València. Minimitzem la importància dels avenços i descobriments dels investigadors en coses petites, i que malgrat tot suposen moltes hores de treball constant i metòdic de molts equips de persones, i fan progressar la ciència en benefici de tota la humanitat.

Estic rellegant l'engrescador llibre "*El clan del oso cavernario*" de Jean M. Auel, editat ara per El País, que ja em va entusiasmar la primera vegada, i que us recomano de debò. Es una novel·la històrica que situa l'acció al paleolític, en un moment crucial de la humanitat quan els clans d'homes de Neanderthal entren en contacte amb els primers Cromagnon, que ja són més evolucionats.

Entre realitat i ficció, el llibre ens fa ser espectadors d'una pel·lícula sobre la manera de viure d'un clan, amb tota mena de detalls sobre la vida a les caveres, els costums, el culte totèmic, l'estructura social: el cap, el mag, la remeiera, els caçadors, la posició de la dona, la llar familiar dintre la cova comunitària, les estratègies de caça etc..

Tota aquesta llarga introducció és perquè la lectura d'aquest llibre m'ha fet reflexionar sobre els petits però grans descobriments dels primers homes. D'alguna manera, els avenços actuals tenen un mèrit molt inferior, ja que tots es basen en uns coneixements i investigacions previs, com una conseqüència lògica d'un procés evolutiu. Però, penseu per un moment, que partiu de zero. Que no hi ha cap coneixement previ, que tenim el "disc dur" verge, que l'home encara no està avesat

a exercitar l'enorme potencial de la seva intel·ligència. Us imagineu el que representa per a la història de la humanitat la persona anònima que per primera vegada li va passar pel cap coses tan insignificants per a nosaltres com el trau i el botó, l'agulla i el fil, la corda, la xarxa, els remeis d'herbes, els utensilis de pedra, os o fusta, la cocció o conservació dels aliments, i com aquestes moltes altres minúcies que segurament se us acudirán?. Potser som més conscients de la importància d'altres descobriments com el manteniment i generació del foc i la roda, però no per això hem de treure importància a les abans esmentades, que avui ens resultin tan evidents, i que en la seva mesura han resultat vitals per a les generacions posteriors.

Siguem conscients que la humanitat ha experimentat un procés d'acceleració constant des dels seus inicis, com un cotxe que arranca en fred i que va augmentant exponencialment de velocitat a mesura que es va escalfant. El ritme actual és de vertigen, mentre que en aquells primers temps es trigaven centenars i milers d'anys en assolir una millora substancial dels coneixements i les condicions de vida, seguint l'evolució natural de l'espècie humana.

Jo sento una gran admiració per aquells personatges anònims, que no apareixen a cap enciclopèdia d'inventors, ni al llibre Guinness dels rècords, però que en gran part avui som on som gràcies a ells i al seu petit gra de sorra que, en els moments que els va tocar viure, era com una gran muntanya.

Jm Company

150è Aniversari de la Justícia de Pau

El dia 22 d'Octubre de 1855 es publicà un Reial Decret del Ministeri de Gràcia i Justícia pel qual s'instituïa la figura de jutge de pau amb les competències establertes a la Llei d'Enjudiciament Civil aprovada aquell any.

Actualment, a Catalunya hi ha 897 jutjats de Pau. Els jutges de pau són l'estructura judicial més àmplia a Catalunya i són competents en els àmbits civil, penal i de Registre Civil. Els jutges de pau no cal que siguin llicenciats en dret. Tenen coneixement, en l'àmbit civil, dels assumptes de quantia inferior a 90 euros. En l'àmbit penal, coneixen de les faltes contra les persones, d'algunes contra el patrimoni i contra els interessos generals. La llei també els encomana funcions de Registre civil.

El jutge de pau és elegit per l'ajuntament del municipi i nomenat pel Tribunal Superior de Justícia per un període de 4 anys. Per ser jutge de pau només cal ser major d'edat, tenir la nacionalitat espanyola i no estar immers en cap causa d'incapacitat ni d'incompatibilitat per a l'exercici de funcions jurisdiccionals. Hi ha jutjats de pau a tots els municipis on no hi ha jutjat de primera instància i instrucció. Els jutjats de pau són òrgans unipersonals amb jurisdicció al terme municipal. A El Far d'Empordà, la Jutgessa de Pau, Sara Bayés Quer, ocupa el càrrec des de 1999 i el suplent de Jutge de Pau, Albert Casanovas Salacruch, des de 1989. 6 i 16 anys respectivament al vostre servei.

Els jutges de pau són indemnitzats per la seva activitat en els termes que estableixi la Llei de pressupostos generals de l'Estat. Aquesta compensació, que varia segons el número d'habitants del municipi, és compatible amb les percepcions que ingressin altres activitats professionals.

La llei preveu que pugui existir una única secretaria per diversos jutjats de pau. Actualment a Catalunya funcionen 54 agrupacions de secretaries de jutjats de pau. Des de fa uns mesos el nostre municipi pertany a l'agrupació de Castelló d'Empúries.

El Centre d'Estudis Jurídics i Formació Especialitzada organitza seminaris de formació per a jutges i secretaris de jutjats de pau, per tal de donar-los informació actualitzada sobre les competències d'aquests jutjats i

altres matèries relacionades com poden ser els conflictes veïnals, els judicis de faltes i l'auxili judicial.

Enguany celebrem el 150è aniversari de la creació de la figura de Jutge de Pau. Com a commemoració d'aquesta data el Departament de Justícia va organitzar el passat dissabte 22 d'Octubre de 2005, coincidint amb el Dia de la Justícia a Catalunya, un acte adreçat a la figura del Jutge/Jutgessa de Pau, per a reconèixer la tasca que desenvolupen en gairebé els 900 municipis on hi ha jutge de pau.

Al Palau de Congressos de Barcelona es va celebrar un acte acadèmic, seguit d'una recepció - dinar, durant el qual el magistrat emèrit, Àngel Garcia Fontanet, va pronunciar una conferència. Tot seguit va tenir lloc el lliurament de diplomes a totes les persones que han ocupat el càrrec de jutge o jutgessa de pau a Catalunya durant els darrers 25 anys. Vàrem comptar amb la presència del President de la Generalitat de Catalunya, Pasqual Maragall, el Conseller de Justícia, Josep Maria Vallès, la Presidenta del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, Maria Eugènia Alegret, i el president de l'Associació Catalana en Pro de la Justícia i jutge de pau de Calella, Xavier Ten, entre d'altres.

Sara Bayés i Albert Casanovas, Octubre 2005.

Un racó petit però molt bonic del nostre país

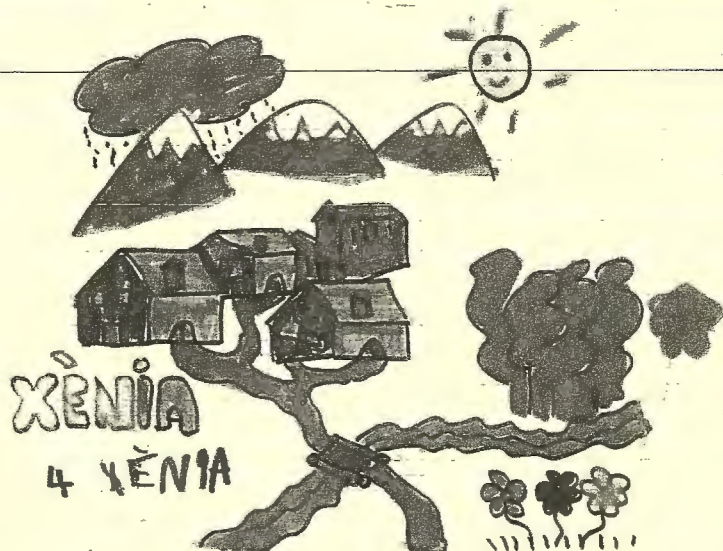
Aquest estiu hem anat de vacances al Pallars Sobirà. Ens hem allotjat en un alberg de la Generalitat de Catalunya, a Rialp, amb el programa del XANASCAT de vacances en família. Us el recomano: a un preu molt assequible hem pogut disfrutar de bon servei, bon menjar i d'un ambient molt familiar i acollidor.

No detallarem tot el que hem fet voltant per aquesta preciosa comarca, nòmes explicarem l'excursió a LES BORDES DE NOARRE.

Es tracta d'un petit nucli de bordes de pastors situades a la vall de Cardós. Aquestes solitàries bordes es troben en un lloc idíl·lic entre boscos d'enormes avets i de bedolls a 1500 mts d'altitud al mig d'uns prats verdíssims.

Per arribar-hi vam sortir de la capital de comarca, SORT, en direcció cap a LLavorsí on vam seguir a la dreta direcció a la vall de Cardós, Ribera de Cardós, Ainet de Cardós,... fins arribar a TAVASCAN on vam agafar la carretera encara asfaltada que conduïx cap a l'estació d'esquí. A mig camí de pujada vam trobar les Bordes de Graus. STOP! Cal deixar la roda i agafar la xiruca, la motxilla (ben condimentada) i AMUNT! Sí, sí amunt i sense desanimar-se. De les bordes de Graus surt un corriol que ens porta directe al nostre destí. El camí transcorre enmig d'un bosc espès amb tot tipus de vegetació i d'ocells que no paren de fer-te companyia. Cal vigilar a terra perquè els llimacs i les granotes juguen a fer curses. El sender és molt humit i pedregós de manera que cal anar ben calçat per evitar relliscades. Tota l'estona sentim la fressa de l'aigua del riu de Noarre, en tota la pujada aquesta fressa et fa estar pendent i il·lusionat de trobar un saltant d'aigua enorme, .. vam seguir pujant sense perdre el pas i el saltant d'aigua va sortir (no us dirè en quin punt, per si hi aneu: vull que tingueu la mateixa sorpresa que vam tenir nosaltres). Un cop vist el SALT de Noarre, vam seguir el corriol ara ja més planer fins que al cap d'uns 15 minuts el bosc es va anar fent menys espès i vam poder veure els teulats de les bordes.

L'aigua del riu Noarre, en aquest punt, és cristal·lina, amb unes gorgues que et van dient :-tira't, tira't i com que estàvem tan acolorats de la pujada i no hi havia ningú més que nosaltres (almenys això vam creure) vam dir -apa,vinga -. AI, UI, AIAI, UIUI. No aguntaves ni l'ungla del dit gros dins aquella aigua extremadament gelada! Va ser un vist i no vist, com quan es renta un gat, menys l'Oriol que va passar-hi cap i tot.

Després del bany, amb 2 minuts més, ja vam trobar el pont de fusta que indicava la guia que portàvem i les bordes van sortir a l'altre costat, precioses. N'hi havia 7 o 8 en força bon estat, fins i tot alguna de restaurada ideal per passar-hi uns dies meditant i fent

vida contemplativa . A la placeta del nucli, un jardins amb un festejador on en temps passats s'hi devien fer petons el pastor i la pastoreta i on nosaltres ens vam asseure a contemplar aquella immensitat de muntanyes que ens envoltaven i, tot i que feia un sol radiant, amb una caloreta molt bona, vam començar a sentir trons i a veure com es tapava el cim. Va començar a baixar una boirina amb un airet finet, finet i ja us ho podeu imaginar: cames ajudeu-nos! Engrescant la Xènia i l'Oriol perquè caminessin depressa si no volien que el xàfec ens agafés a mig corriol . Vam arribar al cotxe i encara va tardar 5 minuts a posar-se a ploure . Sí, sí ! A ploure a bots i barrals.

Havíem passat un dia fantàstic .

HO RECOMANEM A TOTS ELS QUI ESTIMEN LA MUNTANYA .

Es un racó molt petitó, però molt bonic com tans d'altres n'hi ha en el nostre petit però bonic país.

Família
Vinyoles
Jofre

Us recomano l'alberg « Les Estades » perquè hi ha sala de jocs, quads , tirolina, ràfting i piscina .

A Noarre hi havia una cascada i cases per viure-hi. Moltes gorgues . També va ser molt divertit perquè hi havia un riu amb aigua freda . El bosc era perfecte per caminar tranquil.lament .

Oriol Vinyoles.

Temps des de Sort a Tavascan : 1 hora	
Temps de Tavascan a les bordes de Graus : 20 minuts	
Temps de les bordes de Graus a les bordes de Noarre : 1 hr i 15 minuts (només anada)	
Informació : www.pallarsobirà.com	

Els Oliverons

Esmorzars *Menú diari*

Carn a la brasa i Embotits

El Far d'Empordà
Tel. 972 67 15 21

TANCAT
Diumenges
i Festius

Collverd

C. Germans Miquel, s/n • Parcel·la 64
Polígon Empordà Internacional
Tel. 972 50 93 41 • Fax 972 67 15 55
17469 VILAMALLA (Girona)
E-mail: info@collverd.com www.collverd.com

Impressions d'una empordanesa a la Xina

Després de gairebé dos mesos visquent com una més dels 18 milions d'habitants de Beijing (Pequín), aprofito l'ocasió per fer-vos cinc cèntims sobre les meves impressions d'aquest país.

La Xina, altrament coneguda com "el País del Mig" (traducció literal de Zhongguo, com s'anomena en llengua xinesa), 中国 és un país increïble. Un país que et deixa bocabadat. No té ni punt de comparació amb cap dels països que se solen visitar com a turista, no només pel que fa als paisatges i a la gent, sinó per un conjunt de detalls que, per dir-ho d'alguna manera, són molt difícils de fotografiar. La Xina és un conjunt de persones, de coses, de fets i llocs, però sobretot de sensacions que fan impossible de captar-la en una instantània. Cal venir-hi en persona i estar-s'hi un temps per saber el que és realment la Xina i poder entendre-la i estimar-la.

Només de veure que surts al carrer i hi ha tot aquesta gran quantitat de gent amunt i avall, cridant, anant en bicicleta, venent fruita o menjar... això t'alegra el dia. Veure que per qualsevol problema que tinguis estan disposats a ajudar-te tant com els sigui possible, per exemple acompanyant-te fins al lloc en concret que estas buscant, encara que això representi caminar 10 minuts i després haver de tornar, o demanant a altra gent on ho pots trobar i no parar fins que veuen que ho has aconseguit...

Aixo sí, has d'estar disposat a sentir-te observat, perquè tenir un aspecte occidental a la Xina no passa desapercbut i, a més, els xinesos són curiosíssims, cosa que fa que et mirin de dalt a baix sense parar, i facin comentaris entre ells. I si els dius "**Nihao!**" ("hola" en xinès), llavors ja és el summum, perquè venen cap a tu i et comencen a fer preguntes sobre tot el que se'ls acudeix: d'on ets, on vius, si estudies xinès, a on..., i mentre respones les preguntes cada vegada hi ha més i més xinesos al teu voltant.

Per a ells és fantàstic veure gent tan diferent que s'interessa per ells i poder parlar-hi. Normalment, en els llocs on hi ha menys occidentals, fora dels circuits turístics, primer et miren de dalt a baix ben seriosos, amb desconfiança, però un cop tu els dius "**Nihao!**" et fan un gran somriure i vénen cap a tu encuriós. El fet que et mirin de dalt a baix no té ni molt menys la connotació que té a casa nostra. És, simplement, una curiositat de la qual no

s'avergonyeixen, per tant, tampoc no giraran la cara per dissimular, com fariem nosaltres.

Els comerciants, els amos de restaurants i els taxistes també són molt atents amb els occidentals, però de vegades es pensen que tots els occidentals som iguals i que ens poden prendre el pèl, com si fossim tots turistes. No saben que els que vivim aquí coneixem perfectament els preus xinesos i, per tant, no estem disposats a pagar el preu que fan pagar als turistes de pas, aprofitant-se d'ells. Però suposo que ells ho intenten i si surt bé, millor i si no, doncs no hi perden res... Alguna relació amb això deu tenir la nostra expressió "enredar com un xind".

Pel que fa al menjar, no cal que us digui que, per a mi, és deliciós!!! I com que és quelcom de primera necessitat, a pertot arreu hi ha restaurants i paradetes. A més, els preus són tan baixos per a un occidental que et pots permetre el luxe de fer tots els àpats a fora cada dia i anar descobrint raconets nous i plats de tot tipus.

Però la Xina es un país barat sempre que hom estigui disposat a viure com un xinès i no com un occidental, evidentment, perquè en els restaurants i hotels per a occidentals els preus són els mateixos que a casa nostra. Jo crec, però, que per viure com un occidental no val la pena venir a aquest país. La Xina de veritat no es descobreix així.

Com he dit, la Xina es un conjunt de gent, coses i fets que son indissociables, per

tant s'ha de descobrir tot per comprendre la realitat xinesa. I quan dic això, incloc també els aspectes negatius que té el país més poblat del món (1,300.000 habitants), com la manca d'higiene, l'aglomeració a les grans ciutats, la gran contaminació per manca de control mediambiental, el « comunisme » encara existent, i amb « comunisme » entre cometes em refereixo a aquestes maneres de fer que van en contra de qualsevol lògica occidental. La falta de raonament de la població xinesa, que s'ha hagut de limitar durant tot el període comunista a callar i a obeir, sense poder reflexionar, per por a la repressió.. Tots aquests fets formen part de la realitat xinesa i s'hi pot estar d'acord o no, es pot acceptar o no, però s'ha de veure igualment perquè també forma part d'aquest tot que és la Xina.

Des del meu punt de vista, la Xina pot arribar a omplir tant a un occidental que fets tan intolerables a casa nostra com la manca d'higiene poden arribar a tenir una importància ridícula dins el tot. Només s'ha de venir sense massa prejudicis i amb la ment ben oberta.

Plaça de Tienanmen emboirada de contaminació

La llengua i la cultura xineses són essencials també per entendre la realitat xinesa. Veure que els dies festius xinesos no tenen cap relació amb cap religió, sinó que es basen en el cicle de la naturalesa, la lluna, el calendari del pagès, i que tots se celebren en família fa que no oblidem que la Xina es encara un país eminentment agrícola, estretament lligat a la terra i a la família.

Bé, tot això per dir-vos que la Xina es un país sorprenent i captivador, que t'omple en tots els sentits, si estàs disposat a anar-hi amb la ment oberta.

Sílvia Company Salip

Moviments Demogràfics

Pel que fa als moviments demogràfics enguany no ens hem de lamentar de cap defunció i en canvi sí ens hem d'alegrar perquè la Cristina Bayés Quer i en Xavier Martín Vilchez varen contraure matrimoni a l'ajuntament – jutjat de pau del nostre municipi el 30 de Juliol de 2005 i també perquè el 19 d'Octubre de 2005 va néixer la Laia Sala Majé.

Sant Martí 2005

11, 12 i 13 de novembre

El Far d'Empordà

Hola a tothom,

Ja tornem a tenir aquí la nostra Festa Major que enguany se celebrarà els dies 11, 12 i 13 de novembre.

Aquestes dates, a cavall entre la tardor i l'hivern, seran uns dies de trobada de la gent que viu a El Far, tant dels que han nascut aquí com dels nouvinguts que han escollit el nostre poble com a lloc de residència.

Seran tres dies d'activitats, de retrobaments i de diversió, tal com ja va passar, ara fa uns quants mesos, amb els actes de la Festa d'Estiu.

La comissió de festes ha preparat una programació que agradarà a tothom, petits i grans. Ben segur que us complaurà i esteu tots convidats a participar-hi.

Tal com fem cada any, la setmana abans passarem a cobrar les quotes que seran de 12 €, per les persones de 16 a 64 anys, i de 6 €, pels majors de 65 anys.

Us hi esperem!!!

COMISSIÓ DE FESTES

FESTA D'ESTIU 2005

INGRESSOS

QUOTES VEINS	2.465,00	410.141
PUBLICITAT	600,00	99.832
DINARS	2.900,00	482.519
BAR CENTRE CIVIC	300,00	49.916
CADIRES	472,00	78.534
INGRESSOS FESTA ESCUMA/CERVESA	173,10	28.801
TOTAL INGRESSOS	6.910,10	1.149.744

DESPESES

SAMARRETES EL FAR ACTIU	695,00	115.638
DROGUERIA BERTA	2,90	483
EMILIANNA	69,53	11.569
COPISTERIA ESTEVE	55,75	9.276
GROS MERCAT	1.154,48	192.089
PASTISSERIA	250,00	41.597
FESTA ESPUMA+DISCO MOBIL	500,00	83.193
AMANIDES	28,20	4.692
LORCA GERMANS	58,96	9.810
BALLO S.A.	497,01	82.696
ELS OLIVERONS-ESMORZAR MARXA	273,00	45.423
BEGUDES FUTBOL	66,46	11.058
IMPREMPTA-CARTELLS	100,00	16.639
ABACUS: PLATS, GOTS, ETZ.	30,33	5.046
MAIA	57,90	9.634
RANXERS	1.412,00	234.937
ORQUESTA COSTA BRAVA	6.600,00	1.098.148
TABAC	63,00	10.482
GEL	17,00	2.829
VARIS: ALDI, MAITE, INTERMARCHE	16,59	2.760
CAFÉ	21,94	3.651
CARNISSERIA SOLATGES	165,00	27.454
BEGUDES VARIES	72,80	12.113
TOTAL DESPESES	12.207,85	2.031.215
SALDO ANTERIOR BBVA	12.630,23	2.101.493
DEFICIT FESTA ESTIU	-5.297,75	-881.471
DESP.BANCARIES	4,83	804
SALDO FINAL BBVA	7.327,65	1.219.218
ALTRES		
GROS MERCAT-COMPRA CONGELADOR	416,56	69.310
CANTADA D'HAVANERES+DESP.CREMAT	800,00	133.109
TOTAL BBVA	6.111,09	1.016.800

FESTA DE SANT MARTÍ 2005

PROGRAMA D'ACTES

DIVENDRES DIA 11

VESPRE a 2/4 de 10, al Centre Cívic, TEATRE: *ELS BEN TROBATS*, a càrrec de L'ELENC ARTÍSTIC PORTBOUENC.

DISSABTE DIA 12

MATÍ, a les 11, I CONCURS INFANTIL de DIBUIX.

TARDA, a les 5, lliurament de PREMIS, FESTA INFANTIL i XOCOLATADA.

NIT, a 2/4 de 12, BALL a càrrec dels **MÀGICS**.

DIUMENGE DIA 13

MATÍ, a les 12, OFICI SOLEMNE amb acompanyament d'orquestra.

Seguidament, dues SARDANES a la plaça Major.

TARDA, a les 5, SARDANES a la plaça Genís Subirós i a continuació

BALL de FI de FESTA, amb la **BLANES ORQUESTRA**.

CONSTRUCCIONES GUERRERO - NEGRO, S.L.

c/ Vila-sacra, 8
Tels. 630 993 815.
629 710 523

17469 EL FAR D'EMPORDÀ
(Girona)

**COPISTERIA
ESTEVE S.L.**

**FOTOCÒPIES - FOTOCÒPIES COLOR - CÒPIES, AMPLIACIONS I
REDUCCIONS DE PLÀNOLS - ENQUADERNACIONS - PLASTIFICATS
SERVEI DE FAX - PLOTEJATS DE PLÀNOLS - IMPRESSIÓ CARTELLERIA
COLOR - ESCANEJATS BLANC I NEGRE I COLOR - IMPREMTA
SERVEI RÀPID A DOMICILI**

Copisteria Esteve S.L.

Plaça Creu de la Mà, 4 - 17600 FIGUERES

Tels. 972 67 15 51 - 972 50 86 81

Fax 972 67 15 51

e-mail: copyesteve@telefonica.net

PAREU EL MÓN QUE JO BAIXO

Una vegada vaig veure aquesta inscripció en una paret.

És que em fa basarda només de fer córrer la imaginació i pensar en el que ens espera.

Quan veig de la manera que va el món, això es una carrera desenfrenada cap a un lloc on ningú sap, ni sap el que s'hi trobarà.

Avui en dia no hi ha respecte per res: es tracta de sobreviure a costa del que calgui, procurant per avui que demà ja veurem què farem.

Lluites per uns ideals que demà ja no són els mateixos. Enganyar, enganyar i enganyar.

Ballem constantment al só de músiques diferents, no hi ha patró definit per rés.

S'han perdut els valors com la lleialtat, l'amistat, la regla del bé i del mal, l'amor, les creences.

Podem arribar a dir les bertranades que vulguem, en política, en negocis, en religió, etc. I, si surt malament, diem que "donde dije digo, digo Diego". Vostès perdonin, em vaig equivocar i no passa res.

Es tracta de conservar la poltrona, d'aprofitar-se de la situació. Què més dóna el que facis per gros que sigui, l'important es aconseguir uns objectius, sempre desmesurats. Es tracta de pactar: avui amb les esquerres, demà amb les dretes, demà passat amb qui calgui. És frustrant que hakis donat el teu vot a una formació política i que després aquesta faci coalició amb una altra de la que tu no en volies ni sentir a parlar. A Alemanya guanya tothom, s'han repartit el pastís; a Catalunya guanyen uns i governen uns altres. Com s'entén això? És clar: la poltrona!, a..... per l'estil.

Els cotxes cada dia corren més, a les carreteres cada dia en són més i les senyals de trànsit cada vegada limiten més. Tot això es per evitar accidents, per recaptar més. Per què? Algú ho sap? Però ningú no fa que els cotxes corrin menys, no! Es tracta d'arribar abans i el mes ràpid possible, volar! Sembla que haguem de perdre tots els trens, avions, autocars, ... Sembla que el món s'acabi!

Es tracta de que no es fumi. Guerra al tabac. Però ningú no evita que es cultivi i es vengui. Per què? És recaptador? Crea llocs de treball?

I les gasolines? Que no contaminen? Per què no es prohibeixen? No interessa... Ah! Es això...

En diria tantes de coses que es contradiuen les unes amb les altres que no acabaria mai d'escriure. No hi hauria prou papers, ni tinta, ni temps.

Ens carreguem la natura. Aquells boscos de la selva de l'Amazones al Brasil, cada vegada són mes petits, és clar, necessitem la fusta per construir el progrés! I després el forat la capa d'ozó, etc.

No parem d'extreure matèria del subsòl, petroli, minerals i d'altres. Què hi queda allà? El buit? No serà que això pot causar terratrèmols?

Tot és molt difícil de contestar i mireu que en seria de bonica la vida si volguéssim, i no es cap utopia pensar-ho. Penso que a la fi costa menys fer les coses bé que fer-les malament.

Direu que estic depressiu. Doncs no! Estic empenyat, molt empenyat!

A10

Quim Bayés

Hola,

Som la classe dels GATS i cursem P3 i P4 a la nostra escola. Enguany som un grup de quinze alumnes, deu nenes i cinc nens. Durant aquests primers mesos d'escola hem fet moltes activitats com ara, treballar la tardor, aprendre les lletres i els números, treballar en equip, seure bé a la cadira, menjar saludablement... però també aprenem a jugar, a divertir-nos i a fer amics.

ANDRÉ

ANA

AMB AJUDA ↴

LAURA

Els nens i nenes de P4 ja sabem escriure el nostre nom i els de P3 tot just el comencem, mireu, mireu...

MONICA EMMA LAIA

MARIA NICO CARLOS

ALEX

SHEILA

ADA

↴ AMB AJUDA DE LA SENYORETA ↴

MARTA MONICA M ADRIÁN

EL GAT GARFIELD ÉS LA NOSTRA MASCOTA I CADA DIA SE
L'EMPORTA UN NEN/A A CASA SEVA. HEM APRÈS MOLTES
COSES DELS GATS. TAMBÉ L'HEM DIBUIXAT.

ELS GATS ESSARRAPEN (EMMA)

ELS GATS LLEPEN (CARLOS)

TENEN PÈL (MARIA)

ELS GATS MENCEN PINSO

(LAIA)

ELS GATS MAMEN

(MÓNICA L.)

ELS GATS SON ANIMALS

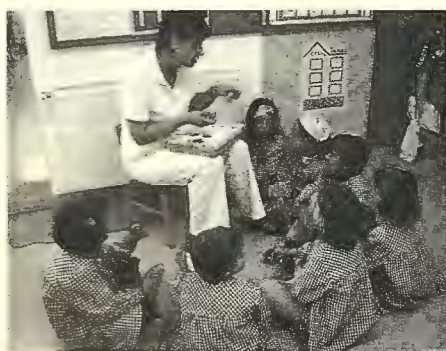
FELINS (SHEILA)

TENEN BIGOTIS (NICO)

FAN MIAU (ALEX)

Hola, som la classe de les MOTOS (P5 i 1r) de l'escola El Far d'Empordà i us hem escrit aquestes petites línies perquè sapigveu les coses que estem fent a l'escola:

VITELLES

Taller de tielles
macrada Fetitega.
Fetitega mol maga.

Marina SANCHEZ
Anna POZZO Ortega

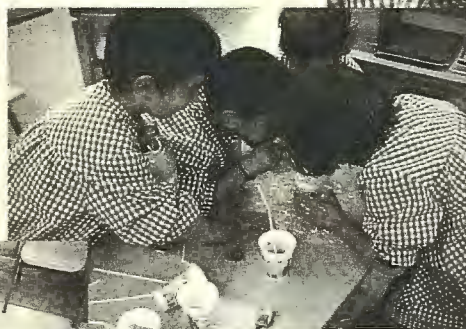
PICASSO

Picasso li agrava
pintar amb magenta
i blau sian
era negra.

EXPERIMENTS

EXPERIMENTS de aire
Ens agrada buti el globo
i dexal anar el globo

Fric i martí
Pedro.

HEM FET BOMBOLLES.
ÁLVARO

HEM PASSAT L'AIGUA DUN POTA
L'ALTRE. CRISTINA

HEM barrejat oli i rucagre. guillem

L'HEM CANVIAT DE COLOR. MARIA

HEM MOLTUT L'AIGUA. ERIC

HEM PASSAT L'AIGUA DUN POTA L'ALTRE. marina

KAIG BUFAR L'AIGUA AMB UNA PALLA. XÈNIA

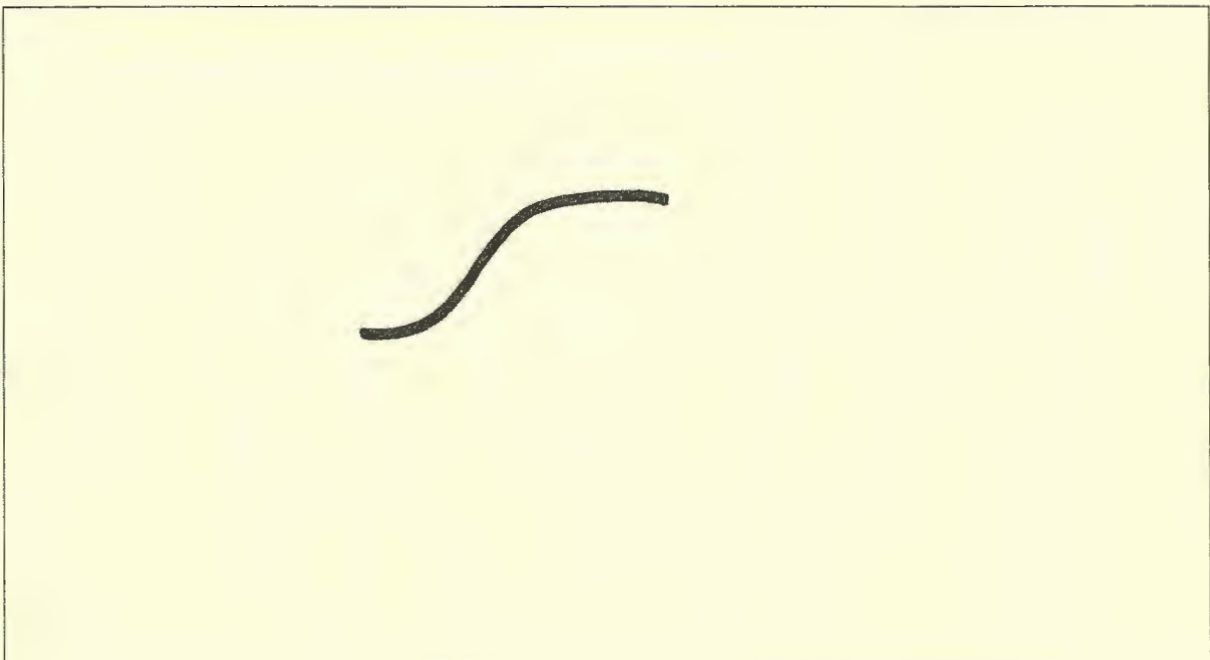
SOM LA CLASSE DE 2n i 3r, l' Arnau, l' Alfredo, l' Oriol, la Maria, en Rafa i en Samuel.

I, com cada any, volem participar a la revista.

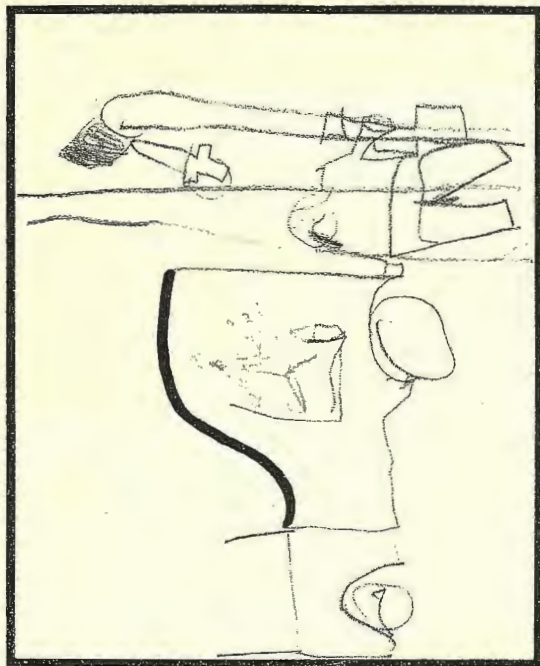
Us proposem un joc d'imaginació. Mireu bé aquesta línia. En què us fa pensar?

Ha sortit d'un dibuix i d'una història i no sap tornar-hi. On creieu vosaltres que pertany? En què es pot convertir? Ajudeu-la i feu-ne un dibuix.

Aquestes són les nostres propostes:

La camió Gaig

Aquest camió té un ro oxidat i

tres potes molt

com un munt de

renn. També pot portar
 Goro com el camió del mol
 -potes Samuel 3

La princesa i la llumina

Aquesta ratlla s'ha

convertit en els calze

de la princesa

La princesa passeja pel camp
 Maria P.O.

El taurí que fuma

un taurí que està fumant. Té un ull molt gran i la llengua torta. Te les pestanyes arrissades.

Alfreda

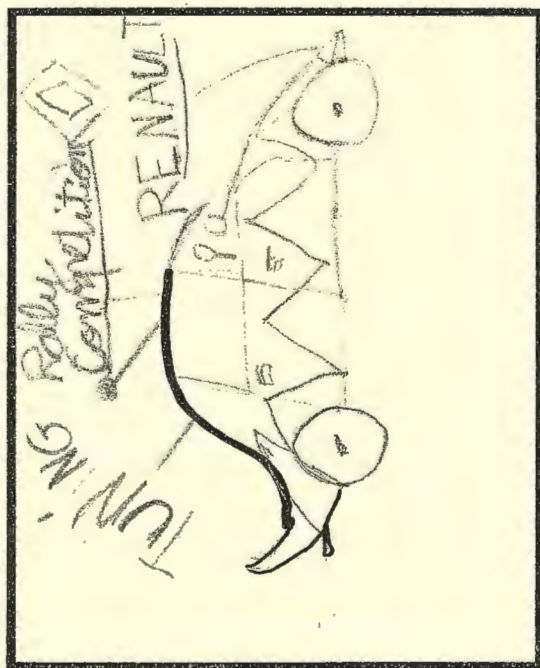
EL DRAC DESANT BORDI

La llínia és l'esque- ma d'un drac.

el drac toca un poltre i t'empor per les orelles ORNAU

EL TUNING-RENAULT

Es un cotxe Tunat i de

marca Renault i és de

Rally. El pilot es diu

Fernando Alonso.

Rafa

El poble on hi fa fred

Hi havia una vegada

un poble que hi feia

molta i molta fred.

Hi havia molta neu

Oriol V.J.

QUI VA SER SANT MARTÍ?

Els alumnes de la classe dels grans, (Laura, Isaac, Xus, Victor, Sandra, Èric, Inès i Gerard) hem decidit investigar qui va ser Sant Martí, patró del poble. Ja que celebrem la seva festivitat, volem saber quina va ser la seva vida. Aquest és el resultat de les nostres investigacions:

El nom de Martí significa “el lluitador”, “el guerrer”, ja que deriva de Mart, l’antic deu de la guerra.

Malgrat ser un sant molt estimat a França, va néixer a Hongria a principis del segle IV de la nostra era. Era fill d’un veterà de l’exercit de Roma i potser per això la seva família va marxar al nord d’Itàlia quan ell encara era petit.

Quan en Martí tenia 15 anys també va entrar a formar part de les legions romanes i va ser així com va arribar a les actuals terres de França. Hom explica que avançava camí d’Amiens quan va trobar un home mig nu i mort de fred que li va demanar ajut. En Martí, que no tenia res més que el seu uniforme, va tallar pel mig la capa amb la seva espasa per oferir-li la meitat a aquell home per tal que pogués abrigar-se.

Aquella mateixa nit en Martí va tenir un somni que va marcar la seva vida. Va somiar que Jesús se li apareixia amb aquella mitja capa i li deia que estava molt agraït per la seva ajuda. Quan va despertar-se, va deixar l’exèrcit i va demanar per ser batejat.

Un cop convertit en cristià, va dedicar la seva vida a l’estudi de les escriptures i a predicar els avangelis. Va començar a Poitiers, on el bisbe Sant Hilari el va tenir de deixeble. Allà va fundar el primer monestir de França, ja que en Martí necessitava un lloc tranquil per resar i estudiar.

De mica en mica, en Martí fou cada vegada més conegut i famós, sobretot pel seu bon caràcter i amabilitat, així com per les seves curacions i altres prodigis. D'aquesta manera, l'any 371 el van cridar de la ciutat de Tours per curar un malalt molt greu. Un cop allà, ja no en marxaria pas ja que el van fer bisbe, càrrec que ocuparia durant 27 anys. Al llarg d'aquests anys, va fundar diversos monestirs, va convertir els habitants de la zona al cristianisme i va nomenar un capellà a pràcticament tots els pobles de la regió, creant les primeres parròquies de França.

Finalment, un àngel va anunciar-li la data de la seva mort que fou el 397, a l'avançada edat de 81 anys.

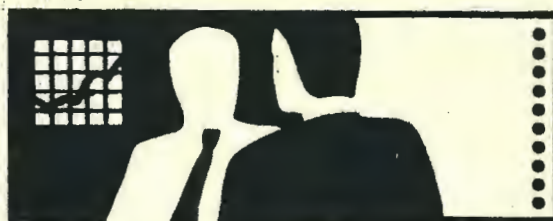
La presència de Sant Martí a les comarques gironines no està gens clara. De totes maneres, per la zona d'Anglès i la Cellera expliquen que el sant va estar predicant per la Vall d'Osor. Allà va coincidir amb el dimoni que estava molt empipat perquè els pagesos no feien pecats d'ençà que el sant havia arribat. Així doncs el dimoni va desafiar-lo: Aquell dels dos que saltés més lluny per sobre la riera, guanyaria la juguesca i l'altre marxaria per sempre. Primer saltà Sant Martí i, des de l'altra banda, va observar com es preparava el dimoni. Quan aquest va iniciar el seu salt, va treure la creu de la butxaca i va cridar el nom de Crist. El dimoni, espantat, va caure de cul al mig de la riera. Diuen que encara avui es pot observar el forat que va deixar damunt d'unes roques al bell mig de la riera.

**L'HIPER
DEL
CALÇAT**

Carrer Mendez Nuñez, 53 - Tel. 972 50 63 51 - 17600 FIGUERES

Josep Pey i Noguera, s.l.
Assessor Comptable i Fiscal

c/ Vilasacra, 14
Tel. 972 50 88 61
Fax 972 51 12 84

17469 **EL FAR D'EMPORDÀ**
(Girona)

SISTEMES I PRODUCTES

PROGRANGES, S.L.

Ramon Santaulària

TANCAMENT DE QUALITAT, REG AUTOMÀTIC
MENJAR I UTILS PER A PETITS ANIMALS
C/Hortes, 26 - FIGUERES-
Tel. 972 50 06 14 FAX 972 67 14 61
WWW.PROGRANGES.COM

PER A JARDINS

L'AJUNTAMENT INFORMA

Una vegada acabades les obres d'adequació de la xarxa de distribució d'aigua per l'empresa SIMSA, adjudicatària del concurs, i com ja s'ha fet conèixer als usuaris mitjançant una circular informativa, el municipi del Far d'Empordà ha deixat d'abastir-se de l'aigua provinent de captació pròpia, que presentava problemes de salubritat en estar contaminada per nitrats, i ens hem connectat a la xarxa d'aigua de Figueres (FISERSA). Disposem ja, d'aigua en òptimes condicions sanitàries.

Com podreu comprovar s'han iniciat els treballs de pavimentació del camí de Siurana, que han de permetre circular sense dificultats per aquest vial que connecta el nucli del Far amb la carretera de l'Escala. També cal fer esment de la instal·lació de bandes reductores de velocitat en l'esmentat Camí de Siurana a la alçada de la nova urbanització.

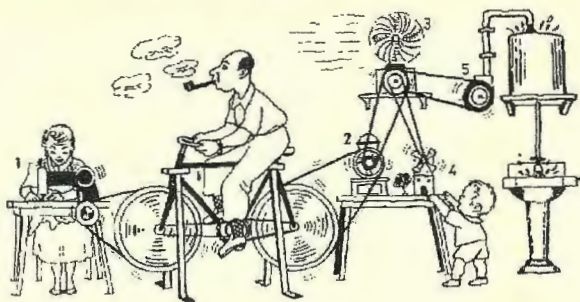
El passat dia 6 d'octubre va visitar el nostre municipi el Conseller de Política territorial i obres públiques, Sr. Joaquim Nadal, acompanyat d'altres alts càrrecs de la Generalitat i del Director general de CIMALSA, per donar el tret de sortida a la primera fase d'urbanització de "Les Pedroses" una vegada concloses les obres d'aquesta fase. En el seu recorregut el Conseller va examinar les obres i va destacar-ne la seva qualitat alhora que va mostrar el seu optimisme pel que fa a la projecció de futur que representen, tant pel creixement i desenvolupament del sector logístic com per les favorables repercussions que això ha de tenir a nivell municipal i comarcal.

Sense deixar el capítol de les obres, però en aquest cas de promoció privada, fer-vos avinent que al veïnat de l'Oliva, per una banda s'estan construint nous habitatges i per l'altra s'han endegat els tràmits de reparcel·lació i urbanització de dues Unitats d'Actuació, la número 7 i la número 9, amb la qual cosa el veïnat emprèn una nova dinamització.

Per últim, aprofitem l'avinentesa per informar a tots aquells veïns que viuen fora dels nuclis urbans del Far i l'Oliva i als que no els arriba el servei de correus, que l'ajuntament ha comprat dos blocs de bústies, 16 bústies en total, per tal que, qui ho desitgi pugui adquirir una d'aquestes bústies.

Invents que ens han canviat la vida

La notícia de l'exposició "100 años de innovación" que es fa per aquestes dates al Museu de la Ciutat de Madrid, i que recull un centenar d'invents i fets innovadors apareguts al llarg del segle XX, que han transformat les nostres vides, m'ha despertat la curiositat per buscar més informació sobre el tema.

Hem de parlar d'invents i d'inventors. Afortunadament, sempre hi ha hagut persones inquietes, amb enginy, preocupades en esprémer la seva imaginació a la recerca de substàncies, eines, estris i màquines que contribueixin a millorar poc o molt la nostra vida del dia a dia. Qui no recorda els "inventos del profesor Franz de Copenhague" del TBO? O la imaginació desbordant de Jules Verne,

Leonardo da Vinci i d'altres científics que van fer prediccions agosarades, que els anys i segles s'han encarregat de donar-los la raó.

De vegades els descobriments són fruit de complexos treballs analítics, formulacions, dissenys i plànols, però d'altres vegades són també fruit d'una combinació de sagacitat i casualitat. És el que s'identifica amb la paraula "**serendípia**" (de l'anglès *serendipity*), nom encunyat per l'anglès Horace Walpole en el segle XVII. Això és el que li va passar al doctor Fleming l'any 1928, quan va descobrir la penicil·lina. Quan estava estudiant uns cultius de bacteris, se li van vessar al damunt unes espores de fongs, i la conseqüència va ser que els bacteris es van morir. La perspicàcia de científic el va portar a seguir investigant aquell fenomen en comptes de llençar directament els cultius a les escombraries.

Probablement l'exemple més conegut de serendípia en la història antiga és el d'Arquímedes i la seva frase "*Eureka! ... l'he trobat!!*" referit als estudis per trobar la densitat d'un cos, sense saber la matèria que té al seu interior. L'observació casual de l'aigua que sobreixia de la banyera en submergir-s'hi va donar a Arquímedes la buscada resposta per establir el conegut Teorema d'Arquímedes.

Werner Heisenberg, un físic alemany del segle XX, va dir que "*el descobriment consisteix en veure allò que tothom ha vist i pensar allò que ningú més no ha pensat*".

Em ve ara a la memòria el cas del Minoxidil. El principi actiu que té havia originat un medicament per al tractament de la hipertensió. Una vegada comercialitzat es va constatar que com efectes secundaris, causava un augment desproporcionat de la vellositat. Incidint en la investigació d'aquest aspecte es va elaborar aquest nou fàrmac que actualment s'utilitza en el tractament de la calvície, aplicant-lo per via tòpica.

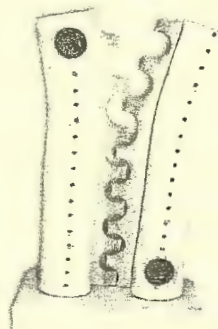

Com altres exemples de descobriments per serendípia tenim la pila elèctrica, el velcro, el teflón o la dinamita. Wilhelm Conrad Roentgen va descobrir per casualitat els raigs-X mentre estudiava els raigs catòdics, i els va denominar "X" perquè desconeixia la seva naturalesa. La primera imatge per raig-X va ser de la mà de la seva esposa.

Un cas curiós és el del paper adhesiu que avui coneixem com "Post-it". De fet els investigadors estaven buscant un nou tipus de goma d'enganxar, i el resultat va ser un desastre. Passat un temps, algú va rescatar les proves del fracàs d'un calaix, va fer-ne una reavaluació i va enginyar-ne la seva utilitat actual.

Això no vol pas dir que qualsevol persona pugui esdevenir de sobte un inventor, per efecte de la casualitat. Louis Pasteur ho aclareix perfectament quan diu *"En els camps de l'observació, l'atzar afavoreix tan sols a la ment preparada"*

El llibre *"Inventos de un siglo que cambiaron el mundo"*, de Stephen van Dulken (Editorial Océano. Barcelona, 2002), descriu 100 invencions realitzades al llarg del segle XX, que han canviat substancialment el nostre "modus vivendi"

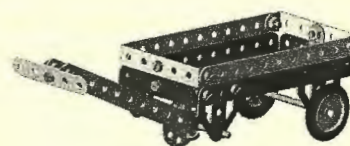
El filòsof Ortega y Gasset va batejar el segle XX com el "segle de l'aspirina", ja que considerava aquest fàrmac com l'invent més important del segle, seguit de la bombeta, el cotxe, el telèfon i la televisió.

Durant la primera dècada es van inventar, entre d'altres, el joc de construcció "Meccano" (qui no hi ha jugat alguna vegada?), el clip, els frens de disc, la rentadora, l'aire condicionat, l'avió, el paper d'alumini

De 1911 a 1920: la cremallera, la fòrmica, l'acer inoxidable, el detergent, el frigorífic, etc.

Entre 1921 i 1930: la insulina sintètica, la televisió, el rellotge de pulsera, la congelació ràpida d'aliments, vitamines, etc.

1931-1940 i següents: radar, sònar, monopoly, nylon, bolígraf, transistor, velcro, cinturó de seguretat,, marcapas, llauna d'anella, cor artificial, identificació genètica, clonació d'animals, PVC, codi de barres, microones, xip de sil·lici, teflon, cassette, llums de neó, cinta adhesiva (cel·lo), planxa de vapor, fotocopiadora, assecador de cabell, targeta de crèdit, tub fluorescent, ordinador personal, disc compacte CD/DVD, satèl·lits, audífon, electrocardiògraf, anticonceptiu oral, fax, fibra òptica, raig làser, etc..

Curiositats

El primer ratolí d'ordinador "mouse" data de 1963, i s'havia d'accionar amb el genoll.

El primer semàfor el va inventar James Hoge l'any 1913 i només tenia dos colors: vermell i verd, que il·luminaven les paraules "stop" i "walk" (camina).

Els primers telèfons mòbils van aparèixer al 1983, i els utilitzaven alguns taxistes, que els posaven al maletger, perquè pesaven 30 kg!.

La fregona domèstica la va inventar l'enginyer aeronàutic espanyol Manuel Jalón, en adonar-se com havien de netejar els hangars de la base aèria de Saragossa amb unes enormes baietes, agafades a la punta d'un pal.

L'any 1946, Earl Silas Tupper, que treballava en una companyia de plàstics, va agafar una peça sobrant de polietilè i la va aprofitar per fer recipients de diferents tamanys. Va crear el "tupperware".

Jm Company

FESTA D'ESTIU 2005

Aquest estiu, el dissabte de la festa la **Marxa de la Guilla roda-molins** ens va portar a conèixer altres indrets del nostre municipi i ens va explicar una part de la història del nostre poble: la dels molins i la seva gent. Vam caminar una bona estona i vam fer un súper esmorzar al Molí de la Torre on els seus cuidadors, molt amables, ens van deixar disfrutar del preciós jardí i de l'ombra d'uns avets centenaris. Veieu-ho amb unes quantes fotografies.

SORTIDA

FENT CAMI

COTXE ESCOMBRA
PFR ALS PFTITS

COTXE ESCOMBRA
PFR ALS GRANS

ESMORZAR

PETITS PROBLEMES

A la tarda vam fer jocs per a la mainada i el tradicional partit de futbol de solters amb casats.

CASATS

VELLS RECORDS

Era l'hivern, un d'aquells dies que t'estàs a casa per no passar fred al carrer. No tenia res per fer i en un moment d'aburriment, em vaig posar a remenar calaixos i estanteries disposada a trobar-hi alguna curiositat. Després de trobar res més que muntanyes de papers que la seva destinació era la paperera que tenia al cantó, de sobte em vaig fixar en una carpeta que el cert és que em va cridar l'atenció. No l'havia vist mai. Era verda, semblava vella, però vaig sentir curiositat per saber que hi feia allò allà al mig.

Amb l'instint xafarder que em caracteritza la vaig agafar i la vaig obrir. A dins, hi havia un pilot de fulls escrits, mal ordenats i fins i tot una mica arrugats. Nerviosa per saber que carai hi ficava en vaig agafar un i el vaig començar a llegir. Era un poema. Escrit amb mala lletra i moltes faltes, però tot i això es podia entendre el que hi deia. Era preciós. Quan el vaig acabar de llegir em vaig voler assabentar qui n'era l'autor. M'hi vaig fixar i al peu de la pàgina entremig d'uns quants gargots s'hi podia llegir un nom. Em vaig endur una sorpresa quan ho vaig saber, era el meu avi. Sí, el meu avi, una bella persona que amb prou feines vaig conèixer, però a qui estimava molt.

Vaig continuar llegint, fulls i més fulls, un poema rera l'altre. N'hi havia de tots els temes que us pogueu imaginar. Parlàven de la tramontana, de la vellesa, de la joventut i moltes coses més.

De sobte, en vaig trobar un de diferent. Estava escrit amb màquina d'escriure i tot! Em vaig interessar i resulta que aquest l'havia escrit per a les seves nétes. El títol era exactament aquest: "Per a les meves nétes". Em va fer molta il·lusió i me'l vaig llegir unes quantes vegades abans de tornar-lo a deixar en aquella carpeta.

Aquell dia vaig descobrir un "objecte" que a partir d'ara guardaré molt bé, sobretot aquell poema.

Esther Bartolomé

**FUSTERIA
D'ALUMINI**

**Subirós
Ballesteros**

**Ctra. L'Escala Pont del Príncep
Tel. 50 00 85 EL FAR D'EMPORDA**

ESTAM

**flors i
plantes**

Subirós - Saballs, S.L.

Servei Teleflora - Entregues a Domicili - Flors i Plantes Naturals i Artificials
Tots Tipus d'Ornaments Florals - Rams de Núvia, Esglésies
Corones i Coixins Funeraris - Disseny i Decoració al seu gust

Rda. Barcelona, 134 - Tel. 972 50 01 69 - FIGUERES

RURAL'06.

Congrés del Món Rural de Catalunya

Donat que vivim en un entorn rural m'ha semblat interessant fer-vos cinc cèntims d'aquest Congrés que s'ha engegat a instàncies del Departament d'Agricultura, Ramaderia i Pesca.

El Congrés del Món Rural és un debat que analitza les problemàtiques actuals i futures, relacionades directa i indirectament amb el món rural. Impulsarà propostes que s'adreçaran al Govern de la Generalitat per tal que estableixi una política agrària de futur. Es realitza al llarg de tot un any (va començar el febrer de 2005 a Poblet) i en tot el territori català.

El gran objectiu d'aquest congrés és el plantejament de línies polítiques de futur adaptades a la política agrària comunitària actual i a les noves tendències del desenvolupament rural a Catalunya.

Està estructurat en cinc àmbits de reflexió:

- Diàleg món rural/món urbà
- Competitivitat
- Sostenibilitat
- Vertebració social
- Institucionalització

Cada reflexió té tres ponències i a cadascuna hi ha diferents grups de treball que culminaran el mes de maig de 2006 a Barcelona en 15 assemblees territorials.

A més a més a nivell del Rural'06 hi ha diferents "agents actius" que s'encarreguen de mobilitzar i coordinar els diferents col·lectius.

Les assemblees estan obertes a tothom.

El Sr. Josep Mª Besora, director del Congrés del Món Rural, en una entrevista publicada a la web del DARP, [www. Ruralcat.net](http://www.Ruralcat.net), feia la següent definició:

"Volem que el Congrés es percebi com un espai on es poden debatre i canalitzar les diferents opinions i problemàtiques"

I a la pregunta :

Quin benefici li produirà a la gent del món rural la realització del congrés rural?

Contestaba:

“Els diferents actors del món rural veuran reflectides les problemàtiques que els afecten i tindran la possibilitat de debatre-les i, finalment, participar en el disseny de solucions concretes. Volem millorar la situació de la gent que viu al camp i en conseqüència, millorar també la vida al medi urbà.”

Però vejem que en diuen els sectors implicats:

En Josep Mª Poch, Enginyer Tècnic Agrícola ens diu:

“Si l'anterior Conseller d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, Hble. Sr. Josep Grau va encarregar el Llibre Blanc de l'Agricultura catalana, l'actual Conseller Hble Sr. Antoni Ciurana ha encarregat per aquest any el Congrés del Món Rural, on prèvia discussió al llarg del 2005 i part del 2006, primer en comissió i després en assemblea, les diferents temàtiques que afecten a l'avui anomenat Món Rural. Posen a debat els diferents punts de vista que tenen tots aquests sectors a més de l'administració i “tutti quanti” que vulgui solucionar els problemes dels territoris encara avui sortosament, no densament poblats. Espero que imperi l'anomenat “seny de la pagesia catalana “ i s'elaborin unes conclusions que no forcin més gent a abandonar l'activitat agrària sinó tot el contrari.

Per en Josep Fàbrega, de la Lletera de l'Empordà: *“Està clar que surt de la necessitat d'una reflexió general, colectiva, de present i de futur per la nostra pagesia. Vaig ser ponent d'una de les assemblees, on les conclusions dels professionals del món cooperatiu van marcar les línies que hauriem de seguir en quatre eixos bàsics. La filosofia està molt ben encaminada, però la pràctica veurem com es resoldrà, i amb quines conclusions finals ens tocarà treballar els que ens hi remullem cada dia.*

En Josep Jofre, pagès i ramader opina que:

(La seva opinió la teniu en l'article que ve a continuació)

JUDITH JOFRE I COMPANYY

OPINIÓ D'UN PAGÈS DE L'ALT EMPORDÀ SOBRE EL CONGRÉS DEL MÓN RURAL, CATALUNYA 2006

Quan s'em va lliurar el dossier informatiu de la celebració i elaboració d'aquest congrés, per un costat , hem vaig sentir afalagat per la deferència que em varen tenir els organitzadors però per l'altre vaig sentir tristesa donat que tinc 62 anys (45 fent de pagés) i no he pogut veure encara acomplerts els meus somnis de pagès que estima la seva professió i per la que no l'hi ha mancat mai la il·lusió.

Crec que ningú dels que m'han conegut podran negar que en la meva edat jove, vaig lluitar per que el món agrari i ramader català no hagués de patir aquest abandò i aquest deteriorament econòmic en que ens trobem ara i que a mi em fa sentir aquesta tristesa de que us parlava abans.

No obstant , aixó fa que a la meva edat , no senti feblesa ni vergonya de fer de pagès a Catalunya, tot al contrari me'n sento molt realitzat com a professional i com a persona.

Aquest congrés, tot i que penso que pugui quedar en simples projectes i conclusions, no puc menys sinó encoratjar als organitzadors perquè ho tirin endavant donat que el seu plantejament és extremadament ben estructurat : donarà participació a tots els sectors i protagonisme a totes les comarques de Catalunya.

Crec fermament que el futur de la pagesia necessita d'eines, elements, números , estadístiques i potencial humà per implicar la societat en el nostre món. Tots els qui treballem el camp hem de implicar els polítics primer i a la resta de la societat després que no són ni els que contaminem més, ni els que no respectem el medi ambient. Sense pagesos ja no hi hauria territori, ni pobles rurals, ni famílies de les que conserven la identitat com a país. Sense pagesos aquesta societat catalana no tindria sentit de ésser.

Hem de ser valents per portar a les ciutats allò que els hi manca: productes de qualitat amb criteris seriosos i professionals. Hem d'ésser tolerants, respectuosos i dialogants però fermes i sense fisures que ens dispersin. Sempre s'ha dit que la unió fa la força.

Aquest congrés sens dubte serà una eina més perquè això es pugui aconseguir i així animo a tots els organitzadors.

Josep Jofre

Misèria i companyia

Unir tots els defectes d'aquest país que fan possible la producció de programes televisius de caire feixista i anticatalanista com els que existeixen a moltes cadenes de l'estat és una pèrdua innecessària de temps. No obtindria cap enumeració que no haguéssiu fet abans. Recordeu que cap tipus de nacionalisme porta enlloc. La meva forma de desaprovar el comportament polític i social d'aquest país és...

...aquesta.

Alba Bayés

JOSEP FRIGOLA, UN MISSIONER QUE FA 40 ANYS QUE ESTÀ A L'ÀFRICA

Una relació personal, d'amistat i familiar ens uneix a mossèn Josep Frigola des de fa molts anys. Ell escriu —abans cartes, ara ja correus electrònics—, per mostrar-nos quelcom de la seva experiència i de la seva visió del món, des d'un indret que a nosaltres ens resulta llunyà, tant des del punt de vista físic com des del punt de vista mental.

Fent una mica de biografia hem de dir que després de 10 anys d'estudis eclesiàstics al Seminari de Girona, Josep Frigola va decidir fer-se Missioner d'Àfrica, Pare Blanc. Ha passat 20 anys a Burkina Faso i de moment, 20 més al Níger. La darrera missiva que va enviar la vam trobar realment extraordinària, i ens ha semblat interessant introduir-la a la revista del poble, diu així:

LA MISSIÓ D'AVUI ÉS AFER DE TOTS SENSE SER DE NINGÚ

Ja hem assolit els sis mil cinc cents milions d'habitants. Hem aconseguit globalitzar moltes calamitats però em sembla que n'hi ha dues que fan gemegar l'univers sencer: la fam i la guerra. És a dir, l'extrema pobresa de molts milions de persones i les armes de destrucció de tota mena, color i origen. Ambdues tenen una estreta relació negativa entre elles. El dia que lluitem de debò contra una i altra, el resultat serà forçosament positiu. Mentrestant, la hipocresia més refinada impera en el mercat dels super-potents. Tothom sap que l'extrema pobresa de molts és el resultat de l'enriquiment sense mesura d'uns quants. A l'any 1980, en el món, 1 de cada 10 pobres era africà. Avui dia, ja ho és 1 de cada 3. Diuen que, al 2015, ho serà 1 de cada 2. Per altra banda, tothom sap també que les guerres i les grans accions de terror es fan amb les armes fabricades i venudes per les grans potències. Qui genera terror recollirà sempre terrorisme.

Si és veritat que aquest nostre món ens fa rodar com baldufes esbojarrades, és també hora de que intentem fer-lo rodar tal com Déu mana. Si fóssim formigues ens organitzaríem molt millor. Cert, cadascuna va una mica a la seva, però totes acaben buidant al mateix sac. Fa poc, tots teníem els ulls posats en la reunió dels governants a les Nacions Unides. Després d'haver parlat amb eloqüència, se n'han tornat a casa amb una bena als ulls, taps a les orelles i un cor gairebé empedreït. Les decisions eficients per reduir la pobresa han brillat per la seva absència. I l'últim gest magnànim de l'anul·lació del deute d'alguns països enlluerna sense fer gaire llum als qui més ho necessiten. Per altra banda, el terrorisme, ells continuen de veure'l només en el camp contrari, el dels dolents. Només és fanàtic. El d'estat no existeix, ni tampoc el de super-potència que esclafa i degrada summament la humanitat.

Davant tot aquest panorama, podem continuar proclamant tranquil·lament que el Regne de Déu és justícia, pau i benestar per a tothom? Podem desentendre'ns-en fins el punt de no manifestar-ho amb signes actuals, visibles i creïbles? Quin concepte tenim encara de la Missió? Què hi veiem ficat a dins? Implicar-s'hi, és únicament qüestió de ser o no ser creient?

Hi deu haver mil raons, que no vénen al cas aquí, per no poder acabar d'explicar com s'ha anat malmenant el concepte de la Missió i el seu desplegament al llarg de la història. Continuo escrivint "Missió" en majúscula perquè estic convençut que només n'hi ha una. Malauradament, ens hem entretingut massa temps a reduir-la, trossejar-la, fer-ne només l'especialitat d'un quants. Sobre el terreny – quina pena – hi ha hagut massa institucions religioses que s'han esbatussat sense saber si era el zel o l'orgull el motiu dels enfrontaments. Ara, en teoria almenys, sembla que ho tenim més clar. La Missió no és ni meva, ni nostra ni de ningú en particular. Durant molt temps ens havíem empatollat amb un llenguatge inadequat. El missatger és sempre un enviat. La Missió li ve de dalt, de baix i li entra pels costats. Quan l'hagi paït bé, li sortirà de ben endins, però tampoc llavors podrà dir que és seva.

I ja no podem demorar més la pregunta clau: D'on ens ve doncs la Missió que és cosa de tots i no és propietat de ningú? Cadascú i tots plegats tenim el deure de donar una resposta, segons la nostra fe o les nostres conviccions, fonamentant-la amb textos, tradició i "aggiornamento" de bona llei. Se'ns hi afegeix un altre deure igualment crestallut que correspon a respectar els drets, ànsies i esperances dels altres. Es tracta d'obrir totes les comportes de manera que, en referència al concepte de Déu d'uns i altres, a la Humanitat sencera i a la Mare Naturalesa entera, descobrim la Missió comú que tenim encomanada. Llavors caldrà, a més, configurar-la al nostre món actual. Sense fugir d'estudi, sense fer com els estruços, prenent decisions concretes i realitzant tasques ben precises.

Cal reconèixer-ho. Tenim un passat històric molt esgarrifós. Ens cau la cara de vergonya només de pensar-hi. Encara n'hi ha que continuen posant llenya al foc amb els horribles estralls de la "guerra santa". D'altres persisteixen en la imbecil·litat de la "guerra justa" contra suposats eixos del mal. Malgrat tot, no sembla pas que hi hagi altra solució que la d'assolir una visió comú. Cal adoptar estratègies que ens apleguin en lloc de dispersar. Els problemes més greus d'àmbit mundial només acabaran resolent-se amb decisions globals. Però la responsabilitat de la Missió que tenim encomanada l'hem d'exercir a casa nostra primer de tot. És un procés que acabarà fent-nos caure del burro (tant si és nigerí com català), despullant-nos sense pietat de molta parafernàlia que portem a sobre. Un crostam gruixut i clivellat de composició complexa, ple d'elements racials, culturals, religiosos, socio-polítics. La lluita contra l'extrema pobresa, contra la guerra i el terror, és en primer lloc un combat per vèncer l'egoisme, la violència, el racisme i els germens de terrorisme que portem a sobre. Aquesta via apareix com la millor manera de prendre consciència de la vocació de soca-rel que portem també a dins: la dignitat humana, la imperiosa necessitat de conviure en justícia i pau. Quan quelcom canvia en la nostra vida, ja es pot dir que hi ha hagut un canvi significatiu en el món.

"Sí, ja ho és de bonic tot això, diu una majoria de gent, però, en realitat, es tracta d'una missió impossible". La Missió és, ben segur, una crida exigent i un do que ens sobrepassa. Ara bé, l'impossible global mai ha impedit d'avançar amb possibles parcials, puntuals. Amb cadascuna de les nostres respostes i actituds realitzem part d'aquest global que ens apareix inassequible. En lloc de córrer desesperadament, sense fe ni alè, darrera un món de pur idealisme, deixem-nos captivar per l'esperança de veure complertes algunes decisions ben precises que podem prendre nosaltres mateixos. No cal esperar cap notari. Ningú ens en farà cap retret si no hi som fidels. Vetllem, però, a que tothom se senti acollit entorn nostre, fem bossa destinada a la solidaritat, votem només qui tingui seny humanitari, lluitem contra qui fabriqui armes i generi guerra, etc. etc. Si us plau, poseu-hi la vostra pròpia cullerada!

I si el desencís o el cansament o les ganes d'engegar-ho tot a fregar ens envaeixen, ho repeteixo, deixem-nos amarar d'esperança. No hi ha res més que perduri tant. Deixem-la venir. Anem-li al darrere. Donem-li corda. És donar corda a la vida de tots.

*Josep Frigola / Mission Catholique / B.P. 10270 NIAMEY / NÍGER
E-mail: frigolajosep@yahoo.fr*

Maria Company i Coll

CUINES

Ja tornem a tenir la nostra festa major aquí! Un any més ho celebrarem i un any més podeu gaudir de la revista Farus. Com ja sabeu sempre us fem arribar unes quantes receptes per que les pogueu provar de fer. Segur que us surten boníssimes!

AMANIDA D'ARRÒS BLANC

Ingredients:

- Arròs
- Pèsols
- Pernil
- Pebrot escalivat
- Oli i sal
- Tonyina en conserva
- Gambes salades
- Olives negres
- Aigua
- Maionesa

Preparació:

Es bull l'arròs i els pèsols en una olla amb aigua, sal i un raig d'oli. Es deixa escórrer, es renta a raig d'aixeta i es deixa refredar a la nevera. Es barregen l'arròs i els pèsols amb el pernil, el pebrot, la tonyina, la gamba salada pelada i les olives negres, tot fet a trossets petits. S'amaneix amb maionesa i es remena bé. S'emmotilla en un bol i s'aboca a cada plat. Es decora amb una oliva negra i una tireta de pebrot o dues, o amb una gamba. Boníssim...

SÍPIA AMB MANDONGUILLES

Ingredients:

- Carn de vedella
- Botifarra crua
- Sípia
- Ou
- Ceba
- Tomàquet madur
- All i julivert
- Farina
- Oli
- Pinyons
- Safrà
- Un carquinyoli
- Pebre negre
- Sal

Preparació:

Es pica la carn de vedella i es barreja amb altre tant de botifarra crua, sense la pell. S'hi afegeix un ou cru, una mica de farina, sal, pebre negre i una picada d'all i julivert. Es pasta tot plegat fins a fer una massa homogènia i consistent. Es divideix en boletes, les quals es fregeixen en una cassola amb un raig d'oli i un pessic de sal. Quan són rosses, s'hi tira la cebada picada i es deixa enrossir. Llavors, s'hi tira el tomàquet ratllat i es deixa coure. Es piquen al morter uns quants pinyons, unes dents d'all, uns quants brins de safrà i un carquinyoli, fins que facin una pasta homogènia. Quan el tomàquet és cuit, s'hi afegeix la sípia, neta i trossejada, la picada, es posa el foc al mínim i es deixa ofegar. Es rescalfa vint-i-quatre hores després i es serveix.

PERES AMB VI**Ingredients:**

- Peres blanquilles
- Vi negre de bon bouquet
- Sucre
- Canyella

Preparació:

Es posa el vi negre en una olla i s'hi dissol el sucre, al gust. Després, s'hi tira un tronquet de canyella i es posa al foc. Mentre s'escalfa, es pelen les peres. Quan estan pelades, es tiren a l'olla i es deixen coure. Un cop bullides, es deixa referdar i es posa tot en un bol, a la nevera. Es serveix fresc.

Receptes extretes de la pàgina web: <http://www.catalunya-lliure.com/receptes/>

Esther Bartolomé

LES QUADRES RESTAURANT

C. Baix, 2 • Tel. 972 50 68 91 • EL FAR D'EMPORDA

Instal·lacions

MORILLO

ELECTRICITAT - AGUA - GAS - CALEFACCIO

C. Oliva, 6 baixos - EL FAR D'EMPORDA

Mòbil 656 804 194

PARIDES . COM

Espai de la revista Farus dedicat a les parides
internàutiques .

Lleis Infalibles

"Quan necessitis obrir una porta amb l'única mà lliura, la clau estarà a la butxaca oposada".

"La única vegada que una porta es tanca sola, és quan t'has deixat les claus a dintre".

"Quan tinguis les mans plenes de grassa, et començarà a picar el nas".

"L'assegurança ho cobreix tot, menys el que et va passar".

"Quan tot comença a anar bé, és que t'has oblidat d'alguna cosa".

"Si mantens la calma quan tothom perd el cap, és que no entens la gravetat del problema".

"Els problemes no es creen ni es resolten, només es transformen".

"Arribaràs corrent al telèfon just per sentir com pengem".

"Si hi ha dos programes a la televisió que valen la pena, els faran a la mateixa hora".

"La probabilitat que et taquis menjant, és directament proporcional a la necessitat que tinguis d'estar net".

"La velocitat del vent augmenta proporcionalment al preu del pentinat".

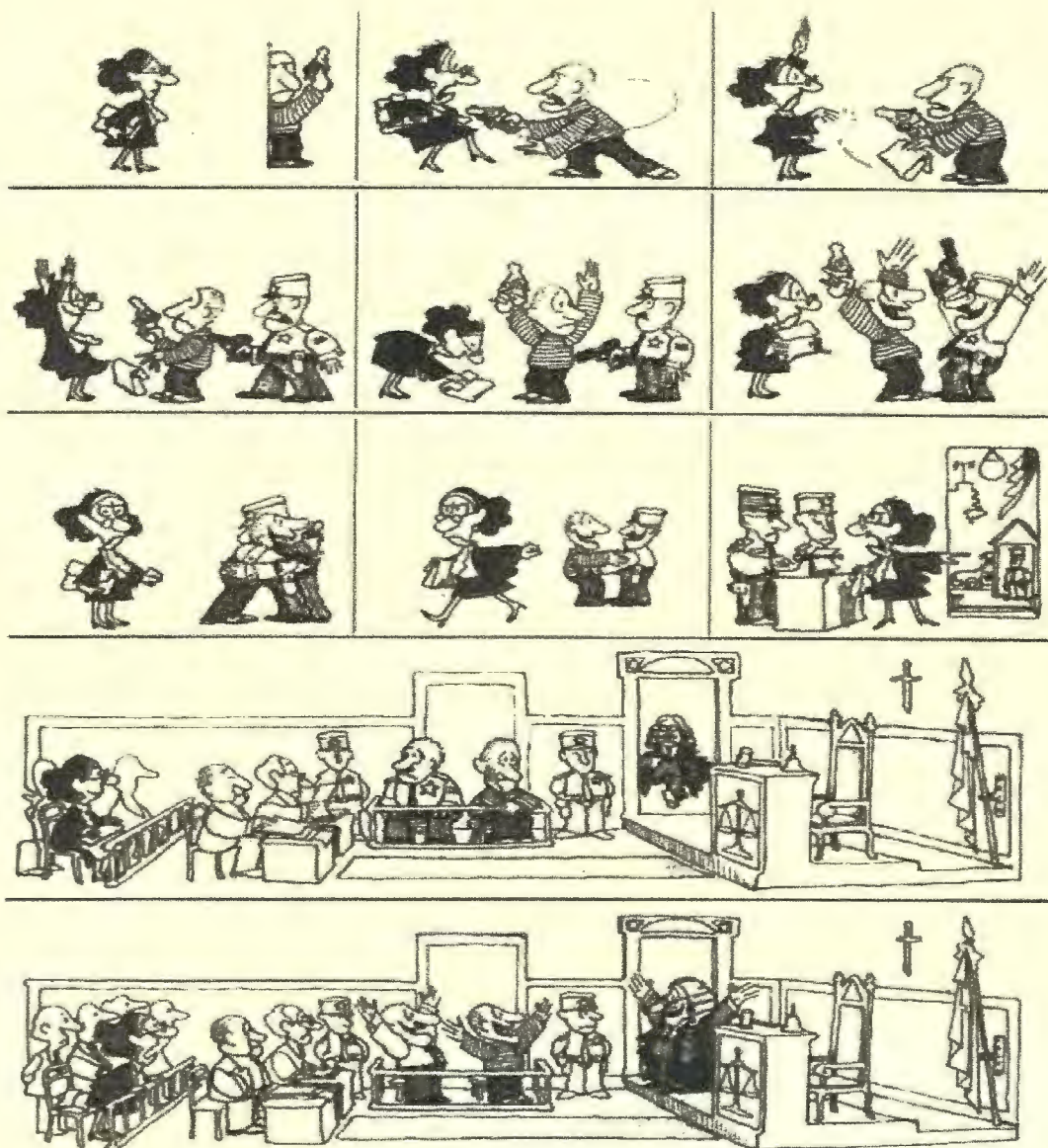
"Quan després de guardar una cosa durant anys decideixes llençar-la, no passarà més d'una setmana que no la necessitis de veritat".

"Sempre que arribis puntual a una cita, no hi haurà ningú per comprovar-ho, i si per el contrari arribes tard, tothom haurà arribat abans que tu".

"No t'agafis tan seriosament la vida, al cap i a la fi no en sortiràs viu"

ELS CINQ SECRETS D'UNA DONA FELIÇ

1. Cal trobar un home que comparteixi la responsabilitat, les feines domèstiques i que laboralment estigui ben remunerat.
2. Cal trobar un home alegre, que gaudeixi de la ballaruga, de les passejades i que et faci somriure.
3. Cal trobar un home tendre, amb qui puguis tenir dependència afectiva però sense sentir-te subordinada i, a més, que no menteixi.
4. Cal trobar un home que sigui un bon amant i que et faci tornar boig tenir sexe amb tu.
5. És molt, però que moooooolt important, que aquests 4 homes no es coneguin entre ells!

El més important és tenir amics!

La vida segons Quino...

...penso que la manera en què succeeix la vida no és correcta. Hauria de ser al revés: hauries de morir primer, per acabar amb això d'una vegada; després, hauries de viure en una residència fins que et vinguessin a buscar, quan ja no fossis tan vell; llavors, començaries a treballar i treballar durant quaranta anys fins que series suficientment jove per gaudir de la jubilació; a continuació, festes, gresques, drogues, alcohol, diversió, amants, xicots, xicotes, tot... fins que estàs a punt de passar a secundària... i després, a primària i ets un nen(a) que es passa l'estona jugant sense responsabilitats de cap tipus... Més tard, et converteixes en nadó i tornes al ventre matern, i allà passes els últims i millors 9 mesos de la teva vida flotant en un líquid tebi, fins que la teva vida s'apaga en un tremend orgasme...

Això sí que és vida!!

Classe d'anglès

1 - Mòdul bàsic

Tres bruixes miren tres rellotges Swatch. Quina bruixa mira quin rellotge Swatch?

En anglès:

Three witches watch three Swatch watches. Which witch watch which Swatch watch?

2 - Mòdul avançat

Tres bruixes "travestis" miren els botons de tres rellotges Swatch. Quina bruixa "travesti" mira els botons de quin rellotge Swatch?

En anglès:

Three switched witches watch three Swatch watch switches. Which switched witch watch which Swatch watch switch?????????

Dóna canya al Català

Tots coneixem la campanya "Dóna corda al català", doncs paral·lela a aquesta existeix la que diu "Dóna canya al Català" que defensa la frase "Insulta en català" donant els següents exemples:

Cap de trons! Gamarús! Pòtol! Tòtil! Brètol! Bordegàs! Pallús! Tafaner!
Primmirat! Xafarder! Llepafils! Dissortat! Borinot! Tanoca! Beneit! Curt de gambals!
Galifardeu! Capsigrany! Banyut! Panxacontent! Llondro! Calçasses!
Fatxenda! Sapastre! Pinxo! Barbamec! Figaflor! Bleda assolellada! Llanut!
Nyèbit! Dropo! Trinxeraire! Poca-solta! Caganer! Mitja merda! Cagadubtes!
Cagabandúrries! Camacurt! Bocoli! Titella! Pollós! Cul d'olla! Pastanaga! Nap-buf!

Dues fotografies

Jordi Company

Subministres ***EL FAR S.L.***

Carrer de la Font, 1 17469 EL FAR D'EMPORDA (Girona)
Tel. 972 51 14 08 - Fax 972 51 41 44

FORJATS
ACABATS DE VIVENDA
COBERTS DE FIBROCIMENT
TEULES
GRANGES
IMPERMEABILITZACIONS

SANITARIS
GRESSOS
REVESTIMENTS

PREUS DIRECTES DE FABRICA

MATERIALS PER A LA CONSTRUCCIO
EXPOSICIO I VENDA

Obert també dissabtes de 16:00 a 20:00.

Foto de 1962 (aprox.) "Jovent de El Far"
D'esquerra a dreta, al darrera: Gerard Jornet, Robert Guibas,
Joan Moret, Vicenç Arnall, Manolo Colombo, Vicenç Guibas,
Martí Campmol, Josep Arnall, Joselín Ortega. -
Al davant: Fernando García, Rafael Fernández, Jesús Campos,
Juan Valdivia.